

תת"ע 5133/10/18 - פאדי אבו מוך נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5133-10-18 מדינת ישראל נ' פאדי אבו מוך
תיק חיצוני: 14116616369

מספר בקשה: 1

בפני
מבקש
נגד
משיבה

פאדי אבו מוך

מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 12.12.18 ונדון לקנס.

עיינתי בטיעוני הצדדים בבקשה ובתגובה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, בענייננו, כפי העולה מתגובת המשיבה ונספחיה, הזמנה לדין נשלחה לכתובת שהמבקש מסר בבקשה להישפט, וכללה את שם המבקש, ת.ז., כתובתו (כפי שמסר בבקשה להישפט), וכן את מספר הדוח, מספר הרכב, תאריך העבירה, ותאריך המשפט, וסטטוס המסירה. ובעניין זה אפנה לעפ"ת (מחוזי חיפה) 71209-12-19 **ח'אלד נ' מדינת ישראל**, 27.2.20, שם נקבע כי "תקנה 44 א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת "חזקת מסירה", לפיה די שהמשיבה תוכיח שההודעה נשלחה בדואר רשום לכתובתו של הנמען, ואינה דורשת מסירה אישית, באופן שאף אם אין חתימה של הנמען או מי מטעמו מתקיימת החזקה ומועבר הנטל לכתפי הנמען להוכיח שלא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם נקבע: "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות". ועוד נקבע, כי גם אם טוען המערער לשיבושים בהגעת דברי דואר יש לתמוך טענה זו בראיות או בחומר ממשי, ולא תתקבלנה אמירות מסוג זה אם נטענו בעלמא וללא כל תימוכין. (ראו בסעיפים 34-35 לפסק הדין בענין סאלם; רע"פ 2918/19 פייר רוחאנא נ' מדינת ישראל (5.5.19); ועפ"ת 20229-12-17 חזן נ' מדינת ישראל). מכאן, שהכלל האמור אינו עוסק רק בדואר שחזר כ"לא נדרש", אלא יכול לחול גם במקרה בו הוחזר דבר הדואר בציון "מען בלתי מספיק", שהרי אם המען הוא נכון

עמוד 1

ודברי הדואר מגיעים אליו באופן קבוע ללא תקלות - כפי שטען המערער - אין כל סיבה שדווקא הדו"ח הספציפי שנשלח לאותה כתובת לא הגיע, ואם קיימים שיבושים ידועים בהמצאת הדואר באופן כללי, הרי שמוטלת על המערער חובה למסור כתובת מדויקת יותר למשרד הפנים, או לפחות לערוך בירור בדואר ולהסביר מדוע בפעם הזו ולדבר הדואר הספציפי - הכתובת לא היתה מספיקה. המערער לא פעל כמצופה ולא מסר הסבר כלשהו בעניין המען כנדרש, וצדק בית המשפט קמא בקבעו כי המערער לא סתר את חזקת המסירה הקבועה בחוק.

וכך בענייננו, משההזמנה לדין נשלחה לכתובת שהמבקש עצמו מסר בבקשה להישפט, וכללה את פרטי המבקש (לרבות שם ות.ז.); והמבקש לא מסר הסבר כלשהו בעניין המען כנדרש; הרי שלא נסתרה חזקת המסירה, ויש לראותו כמי שלא קיבל את הזימון שנשלח אליו מחמת מחדל מצידו.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

באשר לתנאי השני - אני סבורה כי גם תנאי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שהמבקש לא הציג טעמים של ממש לביסוס טענת הגנתו, ולא הצביע על שיקולים הנתמכים בתשתית ראייתית כלשהי שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כנדרש על פי הפסיקה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, בהעדר הצדדים.